

Du Tử Lê

Bước Vào Thế Giới Nắng Vắn Chương, Gió Mang Tên Hoàng Huy Giang

Hoàn cảnh tỵ nạn, đời sống lưu vong thiếu quê hương, là một trong những nguyên tố mang lại cho sinh hoạt văn học nghệ thuật của chúng ta, ở quê người, nhiều cây bút, nhiều tên tuổi, mới.

Sự phồn thịnh tới lạ phát này, khiến một số người bị dị ứng.

Tôi không ở trong số đó.

Tôi may mắn hơn. Tôi có nhiều cơ hội gặp gỡ, tiếp xúc, đọc, nghe.

Qua những cơ hội kia, tôi được tiếp cận với nhiều tài năng, nhiều cây bút hứa hẹn những đi tới vững vàng, tốt đẹp.

Một trong những tài năng, một trong những cây bút hứa hẹn những đi tới vững vàng, tốt đẹp đó, là Hoàng Huy Giang.

Chúng ta có thể gọi chị là nhà văn, hay nhà thơ - - danh xưng nào, cũng được.

Bởi vì, từ thi ca, qua tới truyện ngắn, Hoàng Huy Giang đều cho thấy, chị giàu có ngôn ngữ (mà;) chị còn rất giàu có về ý tưởng, hình ảnh nữa.

Là một người làm thơ, tôi rất thích những câu thơ của Hoàng Huy Giang, như:

‘Tóc tôi đã cắt cho người ấy

‘Chỉ giữ một phần để nhớ thương’

(Trích *Buồn Đi Trên Tóc.*)

hay:

‘Trong đôi mắt ngập tràn cơn bão rồi

Hai lá phổi vàng ươm khói tương tư

Từng buổi chiều mong đợi những cánh thư

Từng hơi thở lửng lơ tàn lá rụng.'

(Trích *Khói Tương Tư*.)

Là một người viết văn, tôi rất thích những câu văn có những so sánh đầy hình tượng như:

'Trùng dương quá khứ bỗng chốc lênh đènh trở về, đuổi nhau như sóng triều vỡ bọt. Để rồi trong khoảnh khắc sẽ chìm vào lòng sông sâu thẳm như sau một cơn bão tố chiều hôm.'

(Trích *Trăng vỡ trên đỉnh Hoàng Liên Sơn*.)

Hoặc:

'Tiếng trẻ thừa đi dần như tiếng sóng vỗ nhẹ vào bờ lần lượt tản mát ra xa dưới cơn gió vi vu, xao lãng một vùng trời xanh xao nối đuôi nhau lần vào vùng ký ức.'

(Trích *Trăng vỡ trên đỉnh Hoàng Liên Sơn*.)

Trên đây, chỉ là một phần nhỏ, rất nhỏ, có trong tuyển tập thơ / truyện nhan đề *Màu Tím Pensée* của Hoàng Huy Giang; (mà,) tôi được đọc.

Nếu ai đó, hỏi tôi, cần chăng, thêm nữa, Hoàng Huy Giang, những bài thơ và, những truyện ngắn(?)

Tôi sẽ xin được trả lời ngay, rằng, không. Tôi không thấy cần thiết, cho mình, điều đó.

Tôi vẫn quan niệm, một người sẽ là nhà thơ hay nhà văn, ở ngay nơi dăm bài thơ, đôi truyện ngắn, tình cờ ta được đọc - - hoặc chẳng bao giờ người đó là nhà văn, hay nhà thơ (dù cho họ có nghìn bài thơ, hằng trăm truyện ngắn.)

Bằng vào quan niệm ấy, cá nhân tôi, xin được chào đón (và,) chúc mừng Hoàng Huy Giang.

Một Hoàng Huy Giang, nhà thơ, hay nhà văn - - và, tôi xin lập lại:

'Chúng ta có thể gọi chi, bằng danh xưng nào, cũng được.'

Du Tử Lê